

Sprawozdanie z seminarium/studium pozytywnego myślenia o zmianach w społecznościach lokalnych-czyli Model ABCD /Assets Based Community Development/ z perspektywy warszawskich doświadczeń.

Miejsce: Warszawa, siedziba Stowarzyszenia Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej
CAL, ul. Paca 40.

Seminarium miało na celu pokazanie nowego podejścia rozumienia pracy socjalnej, które skupia się na zdiagnozowaniu tego, co istotne dla społeczności z perspektywy jej upodmiotowienia i wydobywania potencjału. Wydobywanie potencjału społeczności ma stać się fundamentem do pokonywania ewentualnych trudności w codziennym funkcjonowaniu.

Spotkanie odbyło się 26.11.15 r. W seminarium wzięło udział 40 osób reprezentujących OPS z całej Polski. Zaproszenia przyjęły instytucje i organizacje z Radomia, Krakowa, Piekar Śląskich, Brodnicy, Stalowej Woli, Tłuszcza, Piaseczna, Włocławka, Katowic, Wrocławia, Bielsko-Białej, Poznania, Warszawy (Targówka). Nad merytoryczną stroną seminarium czuwali członkowie zarządu OFOSL, a także CAL. Seminarium otworzyła Przewodnicząca Ogólnopolskiego Forum Organizatorów Społeczności Lokalnej – Renata Stańczyk, reprezentująca MOPR Włocławek. W imieniu gospodarzy miejsca seminarium uczestników przywitała Agata Gajda – koordynatorka Centrum Paca z CAL. Przewodnicząca OFOSL zaprezentowała stanowisko Forum OSL w sprawie zmian wprowadzonych do ustawy o pomocy społecznej, akcentując konieczność wprowadzenia zapisów konstytuujących pracę w środowiskach lokalnych. Ponadto zachęcała do poparcia stanowiska Forum pozostałych uczestników. Prezentację wprowadzającą do modelu ABCD przedstawił Paweł Jordan, który interesująco omówił założenia, perspektywę modelu ABCD. Istotną kwestią był wykład na temat zmiany myślenia osób współdziałających z lokalną społecznością, a więc z myślenia sektorowego o społeczności lokalnej i pracy ze społecznością metodą indywidualnego przypadku na myślenie holistyczne, traktujące społeczność jako całość. W tym również zmiana sposobu postrzegania osób funkcjonujących w społeczności nie jako klientów pomocy społecznej, ale równorzędnych partnerów aktywnie uczestniczących w życiu społecznym. Ważnym aspektem wystąpienia była zwrócenie uwagi na konieczność myślenia perspektywicznego o rozwoju społeczności lokalnej jako długofalowych strategicznie zaplanowanych działaniach opartych na rzeczywistych potrzebach, a nie tylko na realizacji programów i projektów unijnych. W przypowieści o Indianinie i wilku Paweł Jordan przypomniał, iż praca w społeczności powinna koncentrować się na pozytywach, potencjale a

nie na deficytach i problemach, jednak wybór zawsze pozostaje otwarty czy koncentrować się będziemy na dyskusji o problemach czy będziemy inicjować dyskusję o zasobach wzmocniając tym samym lokalne społeczności, ukazując ich potencjał i sprawstwo. Ponadto Paweł Jordan w swym wystąpieniu zaznaczył dylematy rozwojowe modelu ABCD, które stanowią ważną refleksję nad działaniami w społecznościach.

Kolejna prezentacja dotyczyła doświadczeń OPS Warszawa –Targówek w obszarze pracy ze społecznością lokalną w oparciu o jej zasoby. Swoim doświadczeniem podzieliła się pracownik socjalny-organizatorka społeczności lokalnej - Izabela Kurach. Iza Kurach podkreśliła istotną rolę jaką pełni partnerskie podjęcie w pracy ze społecznością lokalną oraz zaprezentowała korzyści płynące z pracy modelem OSŁ. O miejscu rozwoju społeczności terytorialnej, jakim jest Centrum Paca (społecznościowe centrum na Grochowie w Warszawie) opowiedziała koordynatorka Agata Gajda. Agata Gajda przywołała historię budynku, w którym obecnie mieści się Centrum, jako przykład wykorzystania zasobu materialnego i historycznego będących fundamentem rozwoju społeczności. Po prezentacjach odbyła się część warsztatowa seminarium, która poprowadzili członkowie zarządu Forum. W czasie warsztatów uczestnicy poszukiwani elementów modelu ABCD w codziennej pracy ze społecznościami w swoich środowiskach. Po zakończeniu warsztatów liderzy grup zaprezentowali wnioski wypracowane przez poszczególne grupy. W podsumowaniu uczestnicy seminarium zastanawiali się nad rolą diagnozy w działaniach ze społecznościami. Wskazano na niebezpieczeństwo płynące ze zbyt dosłownego rozumienia diagnozy jako narzędzia ukazującego stan faktyczny społeczności lokalnej przyrównanej do diagnozy lekarskiej i ściśle powiązanej z przepisaniem recepty na problemy. Otóż w pracy ze społecznościami lokalnymi może to stać się poważnym zagrożeniem, zwłaszcza jeśli mówimy o standaryzacji usług, ponieważ takie myślenie nierozdzielnie wskazuje na klienta i pomagacza, a nie partnera i współtowarzysza rozwoju. W pracy ze społecznością lokalną chodzi raczej o towarzyszenie w rozwoju lokalnym, poszukiwanie, wypracowywanie rozwiązań, a nie dawaniu gotowych recept na istniejące problemy społeczne.